

Much love to all of you from both of us.

MOL XIX Kgy 29. doboz 40. dosszié (másodpéldány)

*

Kedves Alan,

Mindnyájan örülünk, hogy itt láthatjuk magukat március 31-én. Közölje velem érkezésük dátumát, hogy az autót az állomásra küldhessem. Érintkezésbe fogok lépni prof. Renouvinnel, és természetesen meghívom löncsre, amint maguk itt lesznek.

Sok szeretettel mindnyájunktól mindkettőjüknek.

128. KÁROLYI MIHÁLY AZ ANGLIAI MAGYARSÁGHOZ

(Párizs. 1948. március 13.)

A 48-as centennárium alkalmából üdvözlöm az angliai magyarságot, amellyel a háború alatt együtt küzdöttem Horthy és Hitler fasizmusa ellen. Most nagy történelmi évfordulót ünneplünk. Ennek a fordulónak a fontosságát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a magyar parlament március 15-ét a legfőbb hivatalos magyar nemzeti ünnepnek deklarálta. Március 15. lesz a Magyar Köztársaság július 14-éje.

1848 volt a megindítója annak a történelmi folyamatnak, amely 1918-on keresztül 1945-ben, majd végképpen most, 1948-ban győzedelmeskedett. A magyar dolgozó nép, a magyar munkásság, parasztság és értelmiség felszabadult. A magyar parasztság földhöz jutott, a gyárak, a nagybankok, a termelő eszközök nagy része a dolgozók tulajdonába ment át. Nagy jelentősége van annak is, hogy végleg szakítottunk a német orientációval, és testvéri közösséget teremtettünk a szomszéd szláv és román népekkel. 100 éves történelmi távlatból nézve elmondhatjuk, hogy 1848 termékenyítő hatása felbecsülhetetlen szolgálatokat tett a magyar nemzetnek. Ha el is bukott a szabadságharca, el lehet mondani az akkoriakról, hogy gloria victis.¹ Nem hiába haltak meg az aradi vértanúk és Batthyány Lajos, [és] annyian mások, és nem hiába haltak meg 1919-ben a Horthy ellenforradalmának áldozatul esett mártírok.

A 48-as évforduló örökös memento a magyar nép számára. A sokat hangoztatott 1000 éves múltunknál sokkal fontosabb nekünk a 100 éves múlt, amelynek legszebb hagyománya maga a kezdet: 1848. március 15-e. Ám a harc tovább folyik. És ebben a harcban ne legyünk vakon optimisták. Hanem határozottak és bizonyosak abban, hogy a nép ügye győzedelmeskedik. Az elmúlt 100 év során mindig voltak olyanok, akik az elejtett zászlót átvették. Ha voltak is egyesek, akik olykor elhagyták a hajót, azok, akik öszszeforttak a nép ügyével, mindig a fedélzeten maradtak. A mi harcunk a békéért, a gazdasági demokráciáért folyik és ezt a célkitűzést szomszédainkkal együtt sohasem tévesztjük el szem elől.

Bennünk ma tovább él Petőfi és Kossuth emléke és ezért ma Petőfivel együtt idézzük végső tanulságul:

„Habár felül a gálya
s alul a víznek árja
azért a víz az úr”.²

MOL XIX Kgy 27. doboz 7. boríték (fogalmazvány)

¹ Dicsőség a legyőzöttnek.

² A fogalmazványon gépirással: „Elvitte Erős Jánosné. 1948. március 13.”